

582. Jézus Krisztus, mi kegyelmes királyunk

Vad Péter Zsigmond

1. Jé - zus Krisz - tus, mi ke - gyel - mes ki - rá - lyunk,   Kö - nyör - gés - sel te e - lőd - be já - ru - lunk,
2. Re - ád ha - gy - juk A - nya - szent - egy - há - zun - kat,   Hisz - zük, ho - gy jól lá - tod nya - va - lyá - in - kat;

3
Kik e si - ra - lom - nak völ - gyén nyo - mor - gunk: Te légy né - künk se - gít - sé - günk, ol - tal - munk.
El - me - rül - ni ne ha - gyd ki - csiny ha - jó - dat,   Pa - ran - csolj és csen - de - sítsd a ha - bo - kat.

3. Ébredj, Uram, mert immár elmerülünk, Veszedelmes habokban elsüllyedünk;
Szükségünkben tehozzád esedezünk: Jézus Krisztus, hallgass meg, téged kérünk!

4. Védeld a te kicsiny bárkád! Benned bíz a te küzdő Egyházad;
Te szent véred érette kiontottad: Elmerülni ne hagyj, ha megváltottad!

5. Ne hagyj, kérünk, egyetlen Jézusunk, Jusson te elődbe mi imádságunk,
És hallgass meg, egyetlen Szószólónk, Tekints reánk, hatalmas Közbenjárónk!

6. Sőt, légy erős kőfala te népednek, Szaporítsad számukat híveidnek,
Vezéreljed nyelvét hirdetőidnek, Kik nevedért gyakran bosszút szenvednek.

7. Szent az Atya, mindenek megtartója, Szent a Fiú, mindenek Megváltója;
Ó, Szentlélek, hívek bátorítója, Szent, szent, szent a te neved, minden vallja!